

Mammatre tar seg av ungane sine

Forskarar har funne ut at dei store trea hjelper ungane sine med å vekse opp.

TEKST: IRENE INMAN TJØRVE

Nede på skogbotnen i skuggen av dei mektige tre-kronene kan livet vere hardt for eit lite trefrø som slår rot og prøver å vekse opp. Det kan vere vanskeleg å få nok lys, vatn og næring. Da er det godt å ha ei mamma i nærleiken som passar på!

Samarbeid i djupet

Nede i jorda veks det tett i tett med tynne sopptrådar som bind seg til trerøtene. Trea og sopptrådane er samarbeids-partnarar: Soppane får sukker frå trea gjennom trerøtene. Trean får til gjengjeld mineral og vatn frå soppen.

I dei seinare åra har forskarane oppdaga at soppen òg hjelper trea på ein annan måte: Sopptrådane dannar eit slags underjordisk «internett», som koplar trea saman under bakken. Trean bruker dette «internettet» til å sende både mat og informasjon til kvarandre.

Eit grannelag av hjelparar

Den canadiske skogforskaren Suzanne Simard har studert korleis sopptrådnættet fungerer. Ho fortel at eit skogholt er som eit grannelag av familiar og venner som hjelper kvarandre. Trean hjelper ikkje berre dei trea som er av same

arten, men òg andre treslag. Suzanne har funne ut at bjørka ofte er kopla til grantre. Om sommaren og våren, når bjørka har massevis av blad, sender bjørka ekstra næring til grana. Og om vinteren, når bjørka har felt blada og ikkje kan lage næring sjølv, får ho næring frå grana, som framleis har nålene sine på.

Familien først!

Suzanne la merke til at ein del tre hadde særleg mange sopptråd-koplingar til andre tre i nærleiken, og ho lurte på om desse trea kanskje kunne vere i slekt. Det kunne bety at trea er i stand til å kjenne igjen sine eigne ungar.

For å sjekke denne hypotesen planta ho tre saman med både deira eigne frø og framande frø. Det viste seg da at mammatrebygde eit mykje tettare sopptrådnæt med sine eigne «ungar» enn med dei framande. Slik fekk mammatre gitt ungane sine meir næring. Så det var tydeleg at dei visste kven som var deira eigne.

Ikkje berre det
– mammatrea trekte
tilbake nokre av røtene sine,
slik at ungane deira skulle få betre plass til å vekse. Og når
mammatrea vart skadde eller i ferd med å døy, sende dei
forsvarsstoff og annan informasjon til ungane sine gjennom
sopptrådnettet.

Dårlegare sjansar som «foreldrelaus»

Forsking har vist at dei trea som får hjelp av mammatreet
sitt eller andre slektingar under oppveksten, har fire gonger
større sjanse for å overleve enn dei som ikkje har ein slekt-
ning til å passe på seg. Suzanne meiner at mange spirande
tre ikkje kunne ha overlevd i det heile utan denne hjelpa. Ho
uroar seg for den moderne skogsdrifta, der ofte alle trea på ei
stor flate blir felte. Ingen mammatre blir igjen for å passe på
og hjelpe ungtrea under oppveksten.

Fleire forskarar har vorte interesserte i sopptrådnettet og
forholda mellom trea i skogen. No er det fleire som forskar
på dette mange stader i verda. Enno er det mykje meir å
oppdagje om det hemmelege livet til trea!

Soppen er større enn du trur

Ein sopp er mykje større enn du trur!

Det meste av soppen ligg under jorda
i form av kilometervis med hårtynde
trådar kalla sopptrådar eller mycel.

Det vi vanlegvis kallar sopp, er berre frukt-
lekamen til soppen – altså ein overjordisk
utvekst som soppen bruker til å lage
sporar med. Dei bitte små sporane
blir spreidde med vinden og veks
opp til nye soppar.